

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน
แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดต่อ
เชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการ
วิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

☐ กฎหมายใหม่

☒ แก้ไขเพิ่มเติม

☐ ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับ
ผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยแก้ไขในเรื่องของเงื่อนไขการที่
สถาบันการเงินให้กู้ยืมเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจ เพื่อให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้รับ
ประโยชน์จากความช่วยเหลือทางการเงินได้มากขึ้น โดยสรุปดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม ของคำว่า “ผู้ประกอบการวิสาหกิจ”, “วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด
ย่อม” และมีการเพิ่มบทนิยามคำว่า “วิสาหกิจ”

๒. แก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขการให้กู้ยืมเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจ ประกอบด้วย

๒.๑ วงเงินกู้ต้องเป็นมีวงเงินกู้เพิ่มเติมจากหนี้เดิมไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของหนี้ที่คงค้าง

๒.๒ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องไม่อยู่ในสถานะลูกหนี้ที่
ไม่ก่อให้เกิดรายได้

๒.๓ วงเงินที่ให้ผู้กู้ยืมกรณีที่ไม่มียอดเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินอื่น ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐
บาท

๒.๔ อัตราดอกเบี้ยระยะ ๒ ปีแรก คิดอัตราไม่เกินร้อยละ ๒ ต่อปี ไม่เรียกเก็บดอกเบี้ยใน
ระยะเวลา ๖ เดือนแรก โดยให้สถาบันการเงินได้รับการชดเชยตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ธนาคาร
แห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

๒.๕ ในการให้กู้ยืมเงินให้สถาบันการเงินได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนการ
จำนองอสังหาริมทรัพย์และอาคารชุด และการจดทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจอันเนื่องมาจากการให้กู้ยืมเงิน
ตามมาตราการในพระราชกำหนดนี้

๓. เพิ่มเติม (๓) (๔) ของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน
แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดย
การเพิ่มมาตรการชดเชยความเสียหายให้แก่สถาบันการเงินที่ให้ออกเงินสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อมเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการ
วิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓

๓.๑ ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนเงินที่สถาบันการเงินต้องกับสำรองเพิ่มเติมยอดหนี้ของลูกหนี้
ในการให้กู้ยืมแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๓.๒ ร้อยละ ๗๕ ของจำนวนเงินที่สถาบันการเงินต้องกันสำรองเพิ่มเติมจากยอดหนี้รวมของลูกหนี้คุณด้วยอัตราส่วนของยอดหนี้ใหม่ตามพระราชกำหนดนี้กับยอดหนี้รวม เฉพาะที่เป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีวงเงินสินเชื่อไม่เกิน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๔. กำหนดให้กระทรวงการคลังรายงานการกู้เงินตามพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่กระทำในช่วงเวลาที่ผ่านมาให้รัฐสภาทราบทุก ๓ เดือน นับแต่วันที่พระราชกำหนดฉบับนี้ใช้บังคับ

๕. เพิ่มหน้าที่และอำนาจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาให้สามารถร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงิน การรับชำระคืนเงินที่ให้กู้ยืม การชดเชยความเสียหายแก่สถาบันการเงินต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิก

๒.๒ เหตุผล

โดยที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งเป็นภาคธุรกิจสำคัญที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศและเป็นแหล่งสำคัญของการจ้างงานยังไม่สามารถเข้าถึงการช่วยเหลือทางการเงินตามพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้อย่างแท้จริง จำเป็นต้องแก้ไขเงื่อนไขการที่สถาบันการเงินให้กู้ยืมเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจเพื่อให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้รับประโยชน์จากความช่วยเหลือทางการเงิน

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

☒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

☐ ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

โดยที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งเป็นภาคธุรกิจสำคัญที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศและเป็นแหล่งสำคัญของการจ้างงานยังไม่สามารถเข้าถึงการช่วยเหลือทางการเงินตามพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้อย่างแท้จริง จำเป็นต้องแก้ไขเงื่อนไขการที่สถาบันการเงินให้กู้ยืมเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจเพื่อให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้รับประโยชน์จากความช่วยเหลือทางการเงิน

สาระสำคัญ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยแก้ไขในเรื่องของเงื่อนไขการที่สถาบันการเงินให้กู้ยืมเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจ เพื่อให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้รับประโยชน์จากความช่วยเหลือทางการเงินได้มากขึ้น โดยสรุปดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม ของคำว่า “ผู้ประกอบการวิสาหกิจ”, “วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” และมีการเพิ่มบทนิยามคำว่า “วิสาหกิจ”

๒. แก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขการให้กู้ยืมเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจ ประกอบด้วย

๒.๑ วงเงินกู้ต้องเป็นมีวงเงินกู้เพิ่มเติมจากหนี้เดิมไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของหนี้ที่ค้างค้าง

๒.๒ ผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องไม่อยู่ในสถานะลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

๒.๓ วงเงินที่ให้ผู้กู้ยืมกรณีที่ไม่มียังเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินอื่น ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒.๔ อัตราดอกเบี้ยระยะ ๒ ปีแรก คิดอัตราไม่เกินร้อยละ ๒ ต่อปี ไม่เรียกเก็บดอกเบี้ยในระยะเวลา ๖ เดือนแรก โดยให้สถาบันการเงินได้รับการชดเชยตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

๒.๕ ในการให้ผู้กู้ยืมเงินให้สถาบันการเงินได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนการ จำนองอสังหาริมทรัพย์และอาคารชุด และการจดทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจอันเนื่องมาจากการให้ผู้กู้ยืมเงิน ตามมาตรการในพระราชกำหนดนี้

๓. เพิ่มเติม (๓) (๔) ของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยการเพิ่มมาตรการชดเชยความเสียหายให้แก่สถาบันการเงินที่ให้งเงินสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการ วิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓

๓.๑ ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนเงินที่สถาบันการเงินต้องกับสำรองเพิ่มเติมยอดหนี้ของลูกหนี้ ในการให้ผู้กู้ยืมแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๓.๒ ร้อยละ ๗๕ ของจำนวนเงินที่สถาบันการเงินต้องกับสำรองเพิ่มเติมจากยอดหนี้รวม ของลูกหนี้คุณด้วยอัตราส่วนของยอดหนี้ใหม่ตามพระราชกำหนดนี้กับยอดหนี้รวม เฉพาะที่เป็นผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีวงเงินสินเชื่อไม่เกิน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๔. กำหนดให้กระทรวงการคลังรายงานการกู้เงินตามพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือ ทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่กระทำในช่วงเวลาที่ผ่านมาให้รัฐสภาทราบทุก ๓ เดือน นับแต่วันที่พระราชกำหนดฉบับนี้ใช้ บังคับ

๕. เพิ่มหน้าที่และอำนาจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาให้สามารถร้องขอ ข้อมูลเกี่ยวกับการให้ผู้กู้ยืมเงิน การรับชำระคืนเงินที่ให้ผู้กู้ยืม การชดเชยความเสียหายแก่สถาบันการเงินต่อ ประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิก

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. กระทรวงการคลัง
๒. สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
๓. สมาคมธนาคารไทย
๔. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๕. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดเงื่อนไขให้กับสถาบันการเงินในการปล่อยเงินกู้ให้แก่ ผู้ประกอบการวิสาหกิจ อาทิ

๓.๑.๑ วงเงินกู้ต้องเป็นมีวงเงินกู้เพิ่มเติมจากหนี้เดิมไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของหนี้ที่คงค้าง

๓.๑.๒ ผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องไม่อยู่ในสถานะลูกหนี้ที่ไม่ ก่อให้เกิดรายได้

๓.๑.๓ วงเงินที่ให้กู้ยืมกรณีที่ไม่มียกเว้นเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินอื่น ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๓.๑.๔ อัตราดอกเบี้ยระยะ ๒ ปีแรก คิดอัตราไม่เกินร้อยละ ๒ ต่อปี ไม่เรียกเก็บดอกเบี้ยในระยะเวลา ๖ เดือนแรก โดยให้สถาบันการเงินได้รับการชดเชยตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

๓.๑.๕ ในการให้กู้ยืมเงินให้สถาบันการเงินได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนการจำนองสังหาริมทรัพย์และอาคารชุด และการจดทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจอันเนื่องมาจากการให้กู้ยืมเงินตามมาตรการในพระราชกำหนดนี้

๓.๒ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรเพิ่มมาตรการชดเชยความเสียหายให้แก่สถาบันการเงินที่ให้วงเงินสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ อาทิ

๓.๒.๑ ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนเงินที่สถาบันการเงินต้องกับสำรองเพิ่มเติมยอดหนี้ของลูกหนี้ในการให้กู้ยืมแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๓.๒.๒ ร้อยละ ๗๕ ของจำนวนเงินที่สถาบันการเงินต้องกับสำรองเพิ่มเติมจากยอดหนี้รวมของลูกหนี้คุณด้วยอัตราส่วนของยอดหนี้ใหม่ตามพระราชกำหนดนี้กับยอดหนี้รวม เฉพาะที่เป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีวงเงินสินเชื่อไม่เกิน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๓.๒.๓ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้กระทรวงการคลังรายงานการกู้เงินตามพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่กระทำในช่วงเวลาที่ผ่านมาให้รัฐสภาทราบทุก ๓ เดือน นับแต่วันที่พระราชกำหนดฉบับนี้ใช้บังคับ

๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มหน้าที่และอำนาจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาให้สามารถร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงิน การรับชำระคืนเงินที่ให้กู้ยืม การชดเชยความเสียหายแก่สถาบันการเงินต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิก

๕. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

ตั้งแต่วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ รวมระยะเวลา จำนวน ๖๓ วัน

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

การรับฟังความคิดเห็นต่อร่าง พ.ร.บ.
ตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญ

ค้นหา

หน้าแรก ร่างพระราชบัญญัติ รายงานผลการรับฟัง เกี่ยวกับเรา ติดต่อเรา

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563 (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

รับฟังตั้งแต่วันที่ 2 กรกฎาคม 2563 ถึงวันที่ 4 สิงหาคม 2563

สถานะ: **เปิดให้รับฟังความคิดเห็น** ขณะนี้ผู้แสดงความเห็นแล้ว 1 คน

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563 (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ประเภทร่าง เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่เป็นร่างการเงิน
เสนอโดย นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

๑. กระทรวงการคลัง
๒. สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
๓. สมาคมธนาคารไทย
๔. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๕. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๕. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th จำนวน ๐ ราย

จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน ที่ได้แสดงความคิดเห็นมี จำนวน ๓ ราย ประกอบด้วย

- (๑) กระทรวงการคลัง
- (๒) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- (๓) สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๕.๒ ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้เป็นรายประเด็นดังนี้

๑. ทานเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดเงื่อนไขให้กับสถาบันการเงินในการปล่อยเงินกู้ให้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจ อาทิ

๑.๑ วงเงินกู้ต้องเป็นมีวงเงินกู้เพิ่มเติมจากหนี้เดิมไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของหนี้ที่คงค้าง

๑.๒ ผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต้องไม่อยู่ในสถานะลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

๑.๓ วงเงินที่ให้อัฒิณกรณีนี่ไม่มีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินอื่น ไม่เกิน

๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๑.๔ อัตราดอกเบี้ยระยะ ๒ ปีแรก คิดอัตราไม่เกินร้อยละ ๒ ต่อปี ไม่เรียกเก็บดอกเบี้ยในระยะเวลา ๖ เดือนแรก โดยให้สถาบันการเงินได้รับการชดเชยตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

๑.๕ ในการให้กู้ยืมเงินให้สถาบันการเงินได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนการจำนองอสังหาริมทรัพย์และอาคารชุด และการจดทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจอันเนื่องมาจากการให้กู้ยืมเงินตามมาตรการในพระราชกำหนดนี้

ไม่มีความคิดเห็น

๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรเพิ่มมาตรการลดหย่อนความเสี่ยงภัยให้แก่สถาบันการเงินที่ให้ออกเงินสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ อาทิ

๒.๑ ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนเงินที่สถาบันการเงินต้องกับสำรองเพิ่มเติมยอดหนี้ของลูกหนี้ในการให้กู้ยืมแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๒.๒ ร้อยละ ๗๕ ของจำนวนเงินที่สถาบันการเงินต้องกับสำรองเพิ่มเติมจากยอดหนี้รวมของลูกหนี้คุณด้วยอัตราส่วนของยอดหนี้ใหม่ตามพระราชกำหนดนี้กับยอดหนี้รวม เฉพาะที่เป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีวงเงินสินเชื่อไม่เกิน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ไม่มีความคิดเห็น

๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้กระทรวงการคลังรายงานการกู้เงินตามพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่กระทำในช่วงเวลาที่ผ่านมาให้รัฐสภาทราบทุก ๓ เดือน นับแต่วันที่พระราชกำหนดฉบับนี้ใช้บังคับ

ไม่เห็นด้วย

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาแล้วมีประเด็นที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎรในการรับทราบรายงานผลการดำเนินการตามพระราชกำหนดของกระทรวงการคลังต่อรัฐสภาทราบทุก ๓ เดือน ในประเด็นดังกล่าวเห็นว่า สภาผู้แทนราษฎรมีหน้าที่และอำนาจในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินและดำเนินการอื่น ๆ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร เช่น การพิจารณารับทราบรายงานประจำปีของศาล องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญหน่วยงานอื่นของรัฐที่จะต้องจัดทำรายงานเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณารับทราบทุกปี ดังนั้น หากร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับดังกล่าวมีผลใช้บังคับแล้ว กระทรวงการคลังมีหน้าที่ต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินการตามพระราชกำหนดในช่วงที่ผ่านมารัฐสภาทราบทุก ๓ เดือน ซึ่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรในฐานะฝ่ายเลขานุการของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีภารกิจหน้าที่ที่จะต้องสนับสนุนกระบวนการพิจารณารับทราบรายงานดังกล่าว โดยมีความพร้อมที่จะสนับสนุนภารกิจดังกล่าวอยู่แล้ว

ทั้งนี้ มีข้อสังเกตในประเด็นของการกำหนดให้กระทรวงการคลังต้องเสนอรายงานให้รัฐสภาทราบทุก ๓ เดือนนั้น อาจเป็นระยะเวลาที่ไม่เพียงพอในการดำเนินการของกระทรวงการคลังและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ทำให้รายงานที่เสนอต่อรัฐสภามีข้อมูลที่ไม่เพียงพอและส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำรายงานที่ต้องเสนอต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณา จึงควรกำหนดให้รอบระยะเวลาของการเสนอรายงานต่อรัฐสภาเป็นทุก ๑ ปี เช่นเดียวกับรายงานประจำปีของหน่วยงานอื่น ๆ

๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มหน้าที่และอำนาจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาให้สามารถร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงิน การรับชำระคืนเงินที่ให้กู้ยืม การลดหย่อนความเสี่ยงภัยแก่สถาบันการเงินต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิก

ไม่มีความคิดเห็น

๕. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

ธนาคารแห่งประเทศไทย ขอเรียนความเห็น ดังนี้

๑. จากข้อมูลการอนุมัติสินเชื่อ Soft loan ที่ผ่านมานับแต่พระราชกำหนดมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๓ พบว่า วงเงินสินเชื่อเฉลี่ยที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจแต่ละรายได้รับอยู่ที่ ๑.๖ ล้านบาท และผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับ Soft loan สูงเกินกว่า ๑๐๐ ล้านบาท เพียง ๒ ราย โดยได้รับสินเชื่อสูงสุด ๑๒๖ ล้านบาท ในขณะที่จากฐานข้อมูลพบว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจที่มีวงเงินสินเชื่อเดิมกับทุกสถาบันการเงินเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาทมีเพียง ๑,๑๐๕ ราย ดังนั้น การกำหนดให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับสินเชื่อเพิ่มเติมต้องมีวงเงินสินเชื่อเดิมรวมกับสถาบันการเงินทุกแห่งไม่เกินหนึ่งพันล้านบาทและวงเงินสินเชื่อต่อรายสถาบันการเงินไม่เกินห้าร้อยล้านบาท ในทางปฏิบัติจะเพิ่มขึ้นตอนการอนุมัติสินเชื่อโดยสถาบันการเงินต้องตรวจสอบวงเงินสินเชื่อรวมที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจมีต่อสถาบันการเงินทุกแห่งก่อนการอนุมัติสินเชื่อ เป็นผลให้ลูกหนี้ได้รับสินเชื่อ Soft loan ลดลง

๒. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ก่อนสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ แม้จะผ่านการปรับปรุงโครงสร้างหนี้แล้ว แต่ผู้ประกอบการกลุ่มนี้ยังคงมีฐานะที่เปราะบาง ดังนั้น จึงมีแนวโน้มจะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ซึ่งภาครัฐจะต้องชดเชยความเสียหายให้กับสถาบันการเงิน จึงเป็นภาระการคลังในอนาคตเพิ่มขึ้น ในขณะที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ไม่มียอดเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงิน สามารถยื่นขอ Soft loan จากโครงการของสถาบันการเงินเฉพาะได้อยู่แล้ว

อย่างไรก็ดี ภายหลังจากที่ได้ดำเนินการตามมาตรการ Soft loan มารยะหนึ่ง พบว่ายอดเงินที่สถาบันการเงินยื่นขอสินเชื่อ Soft loan ให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจยังไม่มากเท่าที่ควร มีสาเหตุจาก (๑) ผู้ประกอบการวิสาหกิจชะลอการยื่นขอสินเชื่อ Soft loan โดยรอเปิดกิจการก่อน (๒) สถาบันการเงินเกรงว่าลูกหนี้บางรายจะได้รับสินเชื่อเพิ่มเติมเกินความสามารถในการชำระหนี้ และ (๓) เงื่อนไขของพระราชกำหนดธนาคารแห่งประเทศไทยจึงขอเรียนเสนอแนวทางการแก้ไขพระราชกำหนดเพื่อเป็นการส่งผ่านสินเชื่อ Soft loan ให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจได้เพิ่มมากขึ้น ดังนี้

๑. เสนอให้การชดเชยความเสียหายมีความหลากหลายและยืดหยุ่นมากขึ้น

๑.๑ ขยายเวลาการชดเชยความเสียหายให้มากกว่า ๒ ปี เนื่องจากผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ มีแนวโน้มยืดเยื้อและยังมีความไม่แน่นอนสูง ส่งผลให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจต้องการใช้สินเชื่อนานกว่า ๒ ปี ในการฟื้นฟูธุรกิจและให้สถาบันการเงินมีความมั่นใจในการให้สินเชื่อเพิ่มเติมกับผู้ประกอบการวิสาหกิจมากขึ้น

๑.๒ เพิ่มทางเลือกให้สถาบันการเงินมีความยืดหยุ่นในการบริหารความเสี่ยงมากขึ้น โดยสามารถเลือกวิธีการรับชดเชยความเสียหาย เช่น สถาบันการเงินสามารถเลือกรับชดเชยความเสียหายตามพระราชกำหนดหรือสละสิทธิการรับชดเชยไปใช้โครงการอื่นของภาครัฐ โดยเป็นความยินยอมร่วมกันระหว่างสถาบันการเงินและผู้ประกอบการวิสาหกิจ เป็นต้น

๒. ให้ทางเลือกกับผู้ประกอบการวิสาหกิจสามารถแสดงความประสงค์ให้วงเงิน Soft loan แทนวงเงินสินเชื่อเดิมที่ยังไม่เบิกใช้ ซึ่งจะเพิ่มประโยชน์กับผู้ประกอบการวิสาหกิจในการลดภาระดอกเบี้ยไม่ต้องจ่ายดอกเบี้ยในช่วงระยะเวลา ๖ เดือนแรก จะทำให้สามารถประคับประคองธุรกิจให้ผ่านพ้นไปได้ เนื่องจากผู้ประกอบการวิสาหกิจอาจไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ได้เกินวงเงินเดิมที่มีอยู่กับสถาบันการเงินได้ ดังนั้น หากไม่เปิดให้ใช้ Soft loan แทนวงเงินเดิมได้ ลูกหนี้ก็จะถูกสถาบันการเงินปฏิเสธสินเชื่อ Soft loan

๓. การกำหนดวงเงิน Soft loan ของผู้ประกอบการวิสาหกิจแต่ละราย ตามมาตรา ๙ ให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น โดยให้สามารถออกกฎหมายลำดับรองกำหนดวงเงินหรือกำหนดวันที่มีหนี้ยอดคงค้างใน

การคำนวณวงเงิน Soft loan ได้ เพื่อให้เหมาะสมกับช่วงเวลาของโครงการที่สามารถขยายได้สูงสุดถึง ๑๘ เดือน และสอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบวิสาหกิจ เช่น หากมีความจำเป็นต้องพิจารณาขยายระยะเวลายื่นคำขอกู้ยืมเงิน Soft loan ออกไปอีก ๖ เดือน ให้สามารถออกกฎหมายลำดับรองกำหนดวันที่คำนวณวงเงิน Soft loan นอกจากยอดเงินคงค้าง ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า พระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ (พ.ร.ก. Soft loan) มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) ที่มีพื้นฐานดีให้มีสภาพคล่องเพียงพอและสามารถพยุงธุรกิจผ่านช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ไปได้ นอกจากนี้ ยังช่วงป้องกันมิให้ปัญหาการขาดสภาพคล่องลุกลามจนเป็นปัญหาการผิวน้ำชำระหนี้และปัญหาการล้มละลาย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมและกระทบต่อฐานะของสถาบันการเงินหากเกิดหนี้เสียเป็นจำนวนมาก ดังนั้น การปล่อยสินเชื่อเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้ผู้ประกอบการ SMEs ต้องสามารถดำเนินการได้เร็ว จึงเน้นไปที่ผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นลูกค้าเดิมของสถาบันการเงิน ซึ่งเป็น SMEs กลุ่มใหญ่ของประเทศ และสถาบันการเงินมีความคุ้นเคยและเข้าใจสถานการณ์ธุรกิจของลูกค้ากลุ่มนี้ดีอยู่แล้ว ทั้งนี้ กระทรวงการคลังมีความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฯ เพิ่มเติม ดังนี้

๑. การแก้ไขและปรับปรุงนิยามของผู้ประกอบวิสาหกิจอาจไม่มีความจำเป็นและเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานเนื่องจาก (๑) นิยามเดิมของผู้ประกอบวิสาหกิจที่กำหนดใน พ.ร.ก. Soft Loan ครอบคลุมผู้ประกอบการ SMEs มากกว่า ๑.๗ ล้านราย หรือประมาณร้อยละ ๙๙.๘ ของสินเชื่อธุรกิจทั้งหมดในระบบสถาบันการเงิน และ (๒) การกำหนดให้ SMEs ต้องเป็น SMEs ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอาจเป็นอุปสรรคในการปล่อยสินเชื่อ เนื่องจากในปัจจุบันไม่มีฐานข้อมูลที่แบ่งกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ตามกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๖๒ และประกาศสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เรื่อง การกำหนดลักษณะของวิสาหกิจรายย่อย ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๓ ทำให้สถาบันการเงินต้องตรวจสอบคุณสมบัติผู้ประกอบการ SMEs เพิ่มเติมเอง สถาบันการเงินจึงอาจเลือกที่จะไม่ปล่อยสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs เพื่อลดความเสี่ยงที่จะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

๒. พ.ร.ก. Soft loan ไม่ได้ห้ามสถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ที่อยู่ในสถานะหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans : NPLs) จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดให้สถาบันการเงินสามารถปล่อยสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการกลุ่มดังกล่าวได้ อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติ สถาบันการเงินอาจเลือกที่จะไม่ปล่อยสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ที่อยู่ในสถานะ NPLs แม้ว่าสามารถดำเนินการได้ตามกฎหมาย เนื่องจากผู้ประกอบการกลุ่มดังกล่าวมีความเสี่ยงด้านเครดิตสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยที่สามารถเรียกเก็บได้ ตาม พ.ร.ก. Soft loan

๓. สำหรับผู้ประกอบการ SMEs ที่ไม่มีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินใด ๆ คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติมาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ที่ไม่มีคุณสมบัติตาม พ.ร.ก. Soft loan ซึ่งครอบคลุมผู้ประกอบการ SMEs กลุ่มดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓ วงเงินโครงการ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท และมีบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมค้ำประกันในลักษณะ Portfolio Guarantee Scheme เพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการ SMEs กลุ่มดังกล่าวสามารถเข้าถึงสินเชื่อได้แม้ว่าไม่มีหลักประกันเพียงพอ จึงไม่มีความจำเป็นในการเพิ่มเติมเงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบการกลุ่มดังกล่าว

๔. เนื่องจากไม่มีความจำเป็นที่จะแก้ไขหรือปรับปรุงนิยามของผู้ประกอบวิสาหกิจตามที่ได้กล่าวไว้ในข้อ ๑ - ๓ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องปรับแก้เงื่อนไขอัตราดอกเบี้ยตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒.๓

อีก นอกจากนี้ พ.ร.ก. Soft Loan ได้ให้อำนาจคณะรัฐมนตรีในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยให้แก่สถาบันการเงินที่เหมาะสมตามมาตรา ๑๑ ของ พ.ร.ก. Soft Loan ได้อยู่แล้ว

๕. กรณีกำหนดให้กระทรวงการคลังต้องรายงานการให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงิน ตาม พ.ร.ก. Soft Loan แก่รัฐสภาทุกสามเดือนนั้น หากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาประสงค์จะศึกษาหรือขอข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการตาม พ.ร.ก. Soft Loan ก็สามารถดำเนินการได้อยู่แล้ว โดยการตั้งคณะกรรมการตามที่มาตรา ๑๒๙ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ รองรับไว้ โดยคณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจในการเรียกเอกสารหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ข้อมูลได้

อย่างไรก็ดี เมื่อ พ.ร.ก. Soft Loan มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๓ ยังมีข้อจำกัดในด้านกฎหมายบางประเด็นที่ทำให้ผู้ประกอบการ SMEs บางกลุ่มที่เป็นผู้ประกอบการ SMEs ตาม พ.ร.ก. Soft Loan ไม่ได้รับสินเชื่อหรือได้รับสินเชื่อไม่เพียงพอ เช่น กลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ที่มีวงเงินสินเชื่อคงค้าง ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ ไม่สูงจากการชำระบัญชีสิ้นปี กลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ที่สถาบันการเงินประเมินว่าไม่มีความสามารถชำระหนี้เนื่องจากเงินงวดที่ต้องชำระต่อเดือนอยู่ในระดับสูงสำหรับสินเชื่อระยะเวลา ๒ ปี เป็นต้น ดังนั้น หากสภาผู้แทนราษฎรต้องการปรับปรุง พ.ร.ก. Soft Loan ก็ควรนำประเด็นดังกล่าวมาประกอบการพิจารณา

สสว. ขอเรียนว่า เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เนื่องจากมีการกำหนดเงื่อนไขให้กับสถาบันการเงินในการปล่อยเงินกู้ให้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจ และมาตรการลดความเสี่ยงให้แก่สถาบันการเงินให้วงเงินสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งส่งผลให้ SMEs ได้รับประโยชน์จากความช่วยเหลือทางการเงินมากขึ้น การส่งเสริมสภาพคล่องทางการเงินเพิ่มขึ้น เพื่อให้ SMEs สามารถประกอบกิจการต่อไปได้ ประกอบกับมีมาตรการกำกับติดตามโดยให้กระทรวงการคลัง ต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงานให้รัฐสภาทุก ๓ เดือน นับแต่วันที่พระราชกำหนดฉบับนี้ใช้บังคับ และเพิ่มอำนาจแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา เพื่อขอตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับการให้กู้ยืม การรับชำระคืนเงินที่ให้อำนาจการลดความเสี่ยงแก่สถาบันการเงินต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิก อันจะทำให้การดำเนินการช่วยเหลือผู้ประกอบการมีความรอบคอบและรัดกุมมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ สสว. มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับภาพรวมการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในมาตรา ๙ (๓) วงเงินที่ให้อำนาจแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินใด ๆ ต้องไม่เกินสิบห้าล้านบาท โดยให้มีเงื่อนไขผ่อนปรนเป็นกรณีพิเศษนั้น เห็นควรให้สถาบันการเงินนำไปใช้ปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดย่อม (Micro SMEs) ตามประกาศสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เรื่อง การกำหนดลักษณะของวิสาหกิจรายย่อย

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

โดยที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งเป็นภาคธุรกิจสำคัญที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศและเป็นแหล่งสำคัญของการจ้างงานยังไม่สามารถเข้าถึงการช่วยเหลือทางการเงินตามพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้อย่างแท้จริง จำเป็นต้องแก้ไขเงื่อนไขการที่สถาบันการเงิน

☐ โทษปรับทางวินัย

☐ โทษอุกฤษณ์

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๓

The screenshot shows the official website of the Thai Parliament (www.parliament.go.th). At the top, there is a header with the Parliament logo and navigation links: หน้าแรก (Home), ร่างพระราชบัญญัติ (Draft Bill), รายงานผลการรับฟัง (Public Hearing Report), เกี่ยวกับเรา (About Us), and ติดต่อเรา (Contact Us). A search bar is located on the right. The main content area features a large banner for a public hearing on a bill related to COVID-19 relief. The text on the banner reads: "การรับฟังความคิดเห็นต่อร่าง พ.ร.บ. ตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญ" (Public Hearing on the Draft Bill under Article 77 of the Constitution). Below this, it specifies the bill's purpose: "ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563 (ฉบับที่ ...) พ.ศ." (Draft Bill to Amend the Royal Decree on Financial Assistance to Enterprises Affected by the COVID-19 Outbreak, B.E. 2563 (No. ...) B.E.). It also mentions the proposer: "นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ" (Mr. Chulit Wichitsakdi, Member of Parliament and his committee, as the proposer). The hearing dates are listed as "รับฟังตั้งแต่วันที่ 2 กรกฎาคม 2563 ถึงวันที่ 4 สิงหาคม 2563" (Hearing from July 2, 2020, to August 4, 2020). At the bottom, it states the status: "สถานะ: เปิดรับความคิดเห็น" (Status: Open for public opinion) and the number of participants: "ขณะนี้ผู้แสดงความเห็นแล้ว 1 คน" (Currently 1 person has expressed opinion).

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร